

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18.11.2010 samosoudcem
Mgr. Alešem Grombířem,

takto:

Obžalovaný

[redacted]
nar. [redacted], bytem [redacted] t.č. ve VTOS ve Věznici Praha 4 – Pankrác,

je viněn, že

pod falešnou záminkou domluvy právního zastupování advokátem JUDr. Vaňoučkem v řízení o povolení obnovy řízení v trestní věci odsouzeného [redacted] nar. [redacted], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody, podvodně vylákal na rodině odsouzeného [redacted] a to na manželce odsouzeného [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] a jeho matce [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] čp. [redacted] dne 23.1.2008 celkem částku [redacted] Kč, kterou mu [redacted] a [redacted] postupně předaly po menších částkách od 23.1.2008 do 4.2.2008 v Berouně v restauraci Alena na Husově nám., načež jim na částku [redacted] Kč vystavil směnku a dále poškozené lživě falešnou legendou utvrzoval, že při obnově řízení dne 5.3.2008 bude vypovídat jako svědek ve prospěch [redacted] poté že toto líčení bez přítomnosti odsouzeného bylo přeloženo na 19.3.2008 a že věc je nyní u Vrchního soudu v Praze, kdy se čeká jen na prvopis o propuštění odsouzeného a k této falešné legendě použil padělané písemnosti, a to předvolání svědka ke Krajskému soudu v Praze, avšak bylo zjištěno, že obnova řízení byla pod sp.zn. Nt 33/2007 vedena u Krajského soudu v Praze ve veřejném zasedání a [redacted] byl zastupován JUDr. Karlem Hájkem a jméno advokáta JUDr. Vaňouček ve shora uvedeném spise neprochází a tedy předvolání svědka [redacted] bylo zcela zjevným padělkem a z důvodu posílení důvěry padělal a předložil poškozeným protokol o podání vysvětlení, který byl již sepisován ve Věznici Plzeň Bory a dále neustále psal [redacted] do věznice a

neustále ho utvrzoval o průběhu, o přípravách a jednání ohledně jeho obnovy řízení a požadoval z důvodu nezmaření obnovy řízení další finanční částku ve výši [redacted] Kč, a tato částka mu byla dne 26.2.2008 zaslána [redacted] na adresu [redacted] nar. [redacted] Pošte restarte pošta [redacted] přičemž [redacted] poštou vrátil částku [redacted] Kč, avšak do současné doby k obnově řízení nedošlo a ani nevypovídal jako svědek ve prospěch [redacted] a způsobil tak poškozeným [redacted] a [redacted] škodu ve výši [redacted] Kč

t e d y : ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli malou,

č í m ž s p á c h a l

trestný čin podvod podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona účinného do 31.12.2009

a o d s u z u j e s e

podle § 250 odst. 2 tr. zákona účinného do 31.12.2009 k trestu odnětí svobody v trvání 2 /dvou/ let.

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted], částku [redacted] Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Soud se zabýval věcí již podruhé, neboť původní rozsudek ze dne 19.10.2009 byl odvolacím soudem dne 11.3.2010 zrušen poté, co obžalovaný, proti němuž bylo vedeno řízení jako řízení proti uprchlému, požádal, aby bylo dokazování provedeno znovu.

Soud tedy opětovně provedl důkazy, resp. provedl některé nové důkazy a po provedeném dokazování má za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný se nedoznal k trestné činnosti, jež mu klade obžaloba za vinu. Obžalovaný mj. uvedl, že skutečně jednal s advokátem ve věci obnovy řízení odsouzeného [redacted] nikoli však s advokátem dr. Vaňoučkem, ale s advokátem dr. Koschinem. Ve vězení po něm [redacted] chtěl, aby mu sehnal právní zastupování, a to tak, že by při obnově řízení křivě svědčil v jeho prospěch. Žádosti o křivé svědectví nevyhověl, [redacted] mu bylo ale líto, proto po dohodě s ním po propuštění z vězení se spojil s jeho manželkou. [redacted] dal předtím příbuzným pokyn, aby mu případně dali k dispozici částku do [redacted] Kč pro účely obnovy řízení. Ihned po propuštění kontaktoval i Advokátní kancelář dr. Koschina, kde po něm požadovali částku [redacted] Kč jako zálohu na právní zastupování ve

věci obnovy řízení odsouzeného [REDAKCE] S manželkou a matkou odsouzeného se sešel v restauraci Alena v Berouně, tam od nich převzal částku [REDAKCE] Kč a vystavil jim příjmový doklad. Řekl jim, že pro sebe za tuto službu nic nechce, ale že je bez prostředků a bude mít určité náklady, načež se matka odsouzeného nabídla, že veškeré náklady uhradí. Následně se sešel s [REDAKCE] a [REDAKCE] v restauraci Alena v Berouně znovu, a to dne 28.1.2008. [REDAKCE] mu na této schůzce předala [REDAKCE] Kč jako náhradu jeho nákladů. Pokud jde o částky [REDAKCE] Kč a [REDAKCE] Kč, které převzal dne 4.2.2008, resp. 28.2.2008, tak v těchto případech šlo o osobní půjčku. Směnku vystavil na částku [REDAKCE] Kč proto, že viděl, že [REDAKCE] mají strach o syna a o výsledek obnovy řízení a bylo mu jich prostě líto. Proto vystavil směnku na částku [REDAKCE] Kč, nikoliv jenom na částku [REDAKCE] Kč, byla to všechno jeho vlastní iniciativa, [REDAKCE] po něm žádný doklad ani nechtěly. Advokátní kancelář dr. Koschina vypracovala právní analýzu ve věci případné obnovy řízení odsouzeného [REDAKCE] se závěrem, že není dán žádný důvod pro povolení obnovy. Toto dne 7.3.2008 sdělil [REDAKCE] se kterou se toho dne sešel a vrátil jí i částku [REDAKCE] Kč, na což má doklad. Na to mu [REDAKCE] řekla, že ji zklamal jako všichni ostatní předtím. Následně mu volala [REDAKCE] a křičela na něj, že je okradl. Z částky [REDAKCE] Kč, kterou si půjčil na uhrazení jistiny automobilu, vrátil [REDAKCE] Kč. Chtěl vrátit i zbytek, tj. [REDAKCE] Kč, ale [REDAKCE] a [REDAKCE] s ním už nekomunikovaly a navíc se dozvěděl, že na něj podaly trestní oznámení, takže už vlastně ani tyto peníze vrátit nechtěl.

Ostatní provedené důkazy ale obhajobu obžalovaného vyvracejí a jednoznačně jej z trestné činnosti usvědčují.

Jedná se především o výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] popsal, za jakých okolností se seznámil s obžalovaným, tj. ve vězení, přičemž obžalovaný se mu nabídl, že mu může pomoci s obnovou řízení v jeho trestní věci, a to přes svého známého advokáta dr. Vaňoučka. Svědek [REDAKCE] potom instruoval svoji manželku (svědkyni [REDAKCE]), aby obžalovanému poté, co bude propuštěn, vyšla ve všem vstříc, resp. aby mu dala peníze pro advokáta dr. Vaňoučka. Svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] potom popsaly, co se dělo poté, co je obžalovaný zkontaktoval po svém propuštění z vězení. Byť při vzájemném pozorování lze ve výpovědích těchto svědkyň nalézt určité rozpory (např. svědkyně [REDAKCE] si nepamatovala, kolik přesně schůzek měly s obžalovaným, jaké přesně částky mu na těchto schůzkách byly předány, hovoří o tom, že jim obžalovaný vystavoval směnky oproti přijatým částkám apod.), soud ale nepovažuje tyto rozpory za tak významné, aby zpochybnil základní tvrzení svědkyň, tj. že obžalovanému postupně předaly či poslaly částku [REDAKCE] Kč na to, aby u advokáta dr. Vaňoučka zařídil obnovu řízení ve věci odsouzeného [REDAKCE] přičemž obžalovaný následně poštou vrátil [REDAKCE] Kč. To, že svědkyně [REDAKCE] nedokázala přesně popsat okolnosti předání peněz, lze vysvětlit větším časovým odstupem, vyšším věkem svědkyně, jakož i nižším právním vědomím (pokud o potvrzeních za vydané peníze mluví jako o směnkách, apod.). Jak je již zmíněno výše, obě svědkyně shodně a přesvědčivě tvrdily, že obžalovanému poskytly celkem [REDAKCE] Kč (jednalo se o finanční prostředky svědkyně [REDAKCE] a ten jim následně poštou vrátil [REDAKCE] Kč. S výpovědí svědkyň potom zcela koresponduje řada listinných důkazů. Jedná se o falešné předvolání svědka k jednání o obnově řízení nebo o padělaný protokol o podání vysvětlení – tyto listiny obžalovaný předložil svědkyním, a to proto (jak vyplývá z dokazování), aby vzbudil či posílil důvěryhodnost svého počínání. Svědkyně [REDAKCE] soudu sdělila číslo telefonu údajného dr. Vaňoučka, které jim poskytl obžalovaný (číslo [REDAKCE] přičemž podle zjištění policie právě toto číslo používal v inkriminované době sám obžalovaný. Soud měl k dispozici také kopie ústrižků složenek o vrácení částky [REDAKCE] Kč,

ústřížek poštovní poukázky o zaslání částky [redacted] Kč obžalovanému [redacted] [redacted] směnku na částku [redacted] Kč vystavenou obžalovaným, jakož i korespondenci mezi obžalovaným a svědkem [redacted] která jednoznačně podporuje tvrzení obou svědkyň v tom směru, že obžalovaný tvrdil, že se na obnově řízení „pracuje“, že je vše na dobré cestě, že je už určen termín jednání, že už vypovídal jako svědek, apod. Soud neuvěřil tvrzení obžalovaného, že něco konal ve věci obnovy řízení svědka [redacted] resp. že zprostředkoval k tomuto právní pomoc advokáta dr. Koschina. Pokud by obžalovaný od počátku hovořil o advokátu dr. Koschinovi, je nelogické, aby svědkyně [redacted] a [redacted] (i svědek [redacted]) mluvily o advokátu dr. Vaňoučkovi. Představa, že by si tito svědci sami jméno dr. Vaňoučka vymysleli, sami si vyrobili falešné písemnosti k jednání o obnově řízení a následně obžalovaného křivě obvinili (jak tvrdí obžalovaný), je s ohledem na provedené důkazy až absurdní. Ostatně, pokud by bylo pravdivé tvrzení obžalovaného, nebylo by pro něj nic jednoduššího, než svědka dr. Koschina zbavit povinnosti mlčenlivosti a tento svědek (obhájce obžalovaného v jiné trestní věci) by u soudu jistě potvrdil, že svědku [redacted] poskytl nějakou právní službu a kolik obdržel odměny. Byť obžalovaný avizoval, že svědka dr. Koschina povinnosti mlčenlivosti zbaví, nakonec tak neučinil, neboť si je dobře vědom toho, že by tím jeho obhajoba pozbyla smyslu. Soud učinil veškeré kroky k provedení tohoto důkazu, tj. vylákal svědka dr. Koschina, nakonec ale akceptoval stanovisko České advokátní komory, že povinnost mlčenlivosti advokáta je absolutní, tj. že nemůže jako svědek vypovídat v této trestní věci. Třebaže soud s tímto stanoviskem není úplně souzněn, rozhodl se nakonec nenutit tohoto svědka k výpovědi, a to i s ohledem na to, že je k dispozici řada jiných relevantních důkazů, na jejichž základě lze ve věci spolehlivě rozhodnout.

Soud tedy po provedeném dokazování považuje za jednoznačně prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání uvedeného ve výroku, tj. že na [redacted] a [redacted] postupně podvodně vylákal celkem částku [redacted] Kč ([redacted] Kč mu po menších částkách předali v restauraci Alena v Berouně od 23.1.2008 do 4.2.2008, částku [redacted] Kč mu [redacted] zaslala dne 26.2.2008 poštou) za účelem zprostředkování právní pomoci ve věci obnovy řízení odsouzeného [redacted] přičemž následně obžalovaný poštou vrátil [redacted] Kč a zbytek peněz použil pro vlastní potřebu, aniž by ve věci obnovy řízení cokoli učinil on sám či nějaký advokát. Většina provedených důkazů podvodné jednání obžalovaného přesvědčivě prokazuje, z dokazování vyplývá, že podvodný úmysl musel obžalovaný pojmout již ve vězení, kdy svědku [redacted] nabídl pomoc neexistujícího advokáta dr. Vaňoučka. O podvodném úmyslu svědčí i všechny následující kroky obžalovaného, kdy svědkyně [redacted] a [redacted] telefonicky, SMS zprávami i při osobním setkání, jakož i svědka [redacted] v písemné korespondenci, neustále utvrzoval v tom, že dr. Vaňouček ve věci koná, že se věc zdárně vyvíjí, resp. že odsouzený [redacted] má být dokonce propuštěn z vězení. K podpoře svých tvrzení použil nejen shora zmíněné falešné písemnosti, ale dále např. i poskytl telefonní spojení na údajného dr. Vaňoučka, přičemž toto číslo ale používal on sám a z tohoto čísla patrně i sám se svědkyněmi komunikoval jako údajný dr. Vaňouček. Soud považuje za podvodně vylákanou celou částku [redacted] Kč, tedy i částku [redacted] Kč, kterou nakonec svědkyně Vlasta Masaryková obžalovanému „půjčila“. Z okolností případu je totiž zřejmé, že tato „půjčka“ mu byla svědkyní poskytnuta jenom proto, že jí obžalovaný tvrdil, že má sám finanční problémy, tím je ohrožena jeho účast jako svědka při obnově řízení s [redacted] a tím i možnost povolení obnovy řízení. Pokud obžalovaný nakonec [redacted] Kč Vlastě Masarykové poštou vrátil, učinil tak patrně jenom proto, že již věděl, že na něj bylo podáno trestní oznámení, resp. proto, že si již v té době mohl opatřovat argumenty či důkazy pro svoji obhajobu, že se ve skutečnosti jednalo o půjčení peněz od poškozených.

Soud neakceptoval návrhy obžalovaného na doplnění dokazování, neboť měl k dispozici řadu zásadních (shora zmíněných) důkazů a návrh obžalovaného považuje pouze za jeho snahu dokazování rozmělnit a příp. odvést jiným směrem. Nepřijal ani návrh obžalovaného, aby byl vyžádán znalecký grafologický posudek k ověření pravosti podpisu svědkyně [REDAKCE] na příjmovém pokladním dokladu o vrácení částky [REDAKCE] Kč, který obžalovaný při hlavním líčení předložil. Jednak se o podpis v pravém slova smyslu nejedná (jde o jakousi zkratku podpisu) a na první pohled je i laikovi zřejmé, že tento „podpis“ je zcela odlišný od podpisu, který tato svědkyně užívá (např. na úředních záznamech o podaném vysvětlení či na doručenkách), jednak i kdyby znalec rozhodl, že tento „podpis“ může být pravým podpisem svědkyně, s ohledem na provedené důkazy by se nabízelo i to, že i tento podpis získal obžalovaný podvodně, neboť z dokazování je zřejmé, že se svědkyně dokázala absolutně manipulovat. Ze stejných či obdobných důvodů soud zamítl i ostatní návrhy obžalovaného na doplnění dokazování, aniž by tím zkrátil jeho právo na obhajobu, neboť navrhované důkazy by nic zásadního přivést nemohly a trestní řízení by jenom zbytečně prodražily a prodloužily.

Jednání uvedené ve výroku soud kvalifikoval jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zákona účinného do 31.12.2009 a jelikož je obžalovaný za toto jednání plně odpovědný, uznal jej soud vinným tímto trestným činem.

Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud ke stupni společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného, který je dán především významem zájmu, jež obžalovaný porušil a obecně je vyjádřen i v příslušné trestní sazbě, přičemž přihlédl i ke všem okolnostem, jež mají vliv na stanovení konkrétnějšího stupně společenské nebezpečnosti. Při absenci jakékoliv polehčující okolnosti podle § 33 tr. zákona přihlédl soud jako k přitěžujícím okolnostem podle § 34 tr. zákona k tomu, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil rafinovaným způsobem, když využil a zneužil citových vazeb svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE] ke svému manželovi, resp. synovi [REDAKCE] který je toho času ve výkonu trestu odnětí svobody, že se této trestné činnosti (podvodů) dopouští opakovaně a jedná se tudíž o speciální recidivu, a že se stávající trestné činnosti dopustil bezprostředně poté, co byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen (rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp.zn. 2T 63/2003 ze dne 1.6.2005) za identickou trestnou činnost. Soud za této situace neuvažoval o uložení jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody, který obžalovanému vyměřil již v horní polovině trestní sazby uvedené v § 250 odst. 2 tr. zákona v délce 2 let. Podle zákonných kritérií uvedených v § 39a odst. 2 tr. zákona byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou.

(Obžalovaný se sice domáhal uložení souhrnného trestu, podmínky pro jeho uložení ale dány nejsou, resp. neexistuje souběh stávající trestné činnosti s předcházející trestnou činností, za kterou byl odsouzen předešlými rozhodnutími. Jednak se stávající trestné činnosti dopustil až po vyhlášení posledního rozsudku, tj. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 sp.zn. 9T 237/2006 ze dne 6.2.2008. Jednání obžalovaného ve stávající trestní věci je totiž jedolitě podvodné jednání, které bylo ukončeno až dílčím útokem dne 26.2.2008, skutek byl tedy spáchán 26.2.2008. Jednak je souběh přerušen i předcházejícími rozhodnutími, byť tato rozhodnutí byla – ve výrocích o vině a trestu – následně úplně či částečně zrušena rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 sp.zn. 9T 237/2006 ze dne 6.2.2008.)

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu potom soud uložil obžalovanému povinnost zaplatit poškozené [REDAKCE] škodu ve výši [REDAKCE] Kč, jelikož se poškozená se svým

nárokem řádně a včas připojila k trestnímu řízení a soud měl dostatek podkladů pro přiznání nároku právě v této výši.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v který výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

V Berouně dne 18.11.2010

Mgr. Aleš Grombář, v.r.
samosoudce